

Det var ret uheldigt, at dette skete. Jeg tør i alt Fald kun for mit eget Vedkommende paastaa, at jeg som Følge af et saadant afrettet Vidnes Udsagn er bleven dømt og straffet for at have brugt en Udtalelse, som en anden Mand havde brugt. Men naar disse afrettede Vidner afgav deres Forklaring, som gik ud paa, at jeg havde brugt en saadan Udtalelse, kunde det lidet nytte, at jeg sagde nej dertil. Det var dog blevet sagt. Ja, men det var en anden Mand, der havde sagt det. Hvem det da var? Ja, det vilde jeg ikke sige. Den Gang stod man nemlig ikke op og angav Meningsfæller, der muligvis ogsaa kunde blive straffede. Derfor bleve disse afrettede Vidners Vidnesbyrd taget for gyldigt, og jeg mener, at det var en af Grundene til, at jeg blev straffet. Jeg vil dog som en formildende Omstændighed sige, at jeg var bleven straffet alligevel, naturligvis. Men denne Udtalelse kom frem som særlig graverende mod mig.

Det glæder mig, at det højtærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke), som jeg for Resten er glad ved at være uenig med i mangt og meget, er enig med mig om, at vi bør have en Landsret paa Fyn med Sæde i Odense. Der er meget, der taler derfor. Jeg vil f. Eks. bede ærede Medlemmer tænke paa, hvor stor Ulejlighed det vil volde Folk fra Ærø og Langeland, der høre under Fyns Stift, om de skulde give Møde ved Landsretten i Aarhus eller i Kjøbenhavn, hvis det ordnes saaledes. Det vil selvfølgelig være langt lettere for dem, at man fik en Landsret i Odense. Jeg kan slutte mig til den sidste ærede Talers Ønske om, at Landsretten for Jylland skal være i Viborg. Jeg finder det fuldstændig rimeligt at have en Landsret i Viborg og en for Fyn med Sæde i Odense samt en paa Sjælland (*Svend Høgsbro*: En fynsk Landsret med Sæde i Middelfart!). Jeg vil ikke absolut forlange, at den skal have Sæde i Middelfart, hvad det ærede Medlem for Storeheddinge opfordrer mig til. Det er ikke Valgkredsinteresser, der diktere min Optræden. Hvis jeg stod her og talte om Valgkredsinteresser, vilde jeg naturligvis tale om Middelfart, men jeg har større Interesser, det er det almindelige Vel, jeg

tænker paa. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, hvad der omtales i Forslaget, at hvis der kommer en Landsret i Aarhus, vil det medføre ret store Bekostninger, idet man saa skal bygge en Bygning der. Jeg ved ikke, om Landsretten vil være mere fornem end den nuværende Lands-overret i Viborg, men den bør i ret beskedne Lokaler, som man kun giver nogle faa Hundrede Kroner i Leje af om Aaret. Vil Landsretten i Viborg være lige saa beskeden, slipper man for at bygge den ny Bygning i Aarhus, og vi vide jo, hvad det koster, naar Staten bygger, selv om man ikke tager Overskridelser med i Betragtning. Hvad Odense angaar, tør jeg forsikre om, at man der vil slippe meget billigt til Lokaler; thi der har man faaet et Raadhus, der udmærket godt er i Stand til at yde de fornødne Lokaler til Landsretten. Der kan sikkert ikke tænkes bedre Lokaler. Jeg synes derfor, man burde lade Viborg beholde Landsretten og give Odense en Landsret.

Til Slut vil jeg sige, at skønt jeg har forskellige Indvendinger at gøre mod det foreliggende Forslag, er det selvfølgelig ikke min Mening dermed at sige noget ondt om Forslaget i det hele taget. Jeg ønsker selvfølgelig lige saa vel som alle andre, at det gode, der er i dette Forslag til Forskel fra det bestaaende, maa blive til Lov. Jeg mener dog, det vil være rigtigt, at man ganske særlig overvejer de økonomiske Omstændigheder ved Forslaget og gør, hvad man kan, for at det uden Skade for Sagens Realitet kan gennemføres saa billigt som muligt.

N. J. Larsen: At jeg i Dag faar Ordet lige efter det ærede Medlem, som nu satte sig, genkalder en Række fornøjelige Erindringer hos mig. Jeg har ofte været i den Situation at maatte tale *efter* ham, i Reglen for at tale *imod* ham, men det glæder mig, at jeg i Dag kan udtale min Tilslutning til ham, navnlig naar han fremhævede Hensynet til Sparsommelighed; det var som talt ud af mit eget Hjerte. Naar det ærede Medlem tillige benyttede Lejligheden til at advare imod Jurister, især mod de saakaldte latinske Jurister, saa er det ogsaa noget, jeg har hørt af